

МАТЕРИНА МАЗА

Има дете у селу,
име му је Лаза,
Ал га зову друкчије-
Материна маза.

Када сва деца устану,
Он и онда спава,
Кад му кажу: Устани!
Њега” боли глава”.

Кад устане, не уме
Да се сам обуче,
Не сме да се умије,
Иште воде вруће.

Кад га жуљи ципела,
Он ципелу туче,
Тад га рука заболи,
Па онда јауче.

Кад му даду јабуку,
Он би хтео шљива,
Кад му пружи погачу,
Онда би кољива.

Кад се мало огребе,
Плаче и запева:
” Јао, јао, помагај
Изаће ми црева!”

Кад је суво, замеси
блата па се каља,
Кад га мати покара,
Легне па се ваља.

Кад му успу таране,
Он би јео риба,
Кад се риба наједе,
Тад га ” боли тибa”.

Па га зато не зову
По имену: Лаза,
Већ јадно, жалосно:
Материна маза!

Јован Јовановић Змај